

Wanda Tetzlaff

Mrowino, gm. Rokietnica, woj.
poznańskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 14, 40-41

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wstępna analiza źródeł ceramicznych pozwala łączyć omawiane przejawy osadnictwa ze społeczeństwem wykazującym znaczny udział tradycji kultury amfor kulistych. Zwraca także uwagę ewidentny na gruncie analizy materiałów krzemienych udział epimezolitycznych tradycji technologicznych.

Materiały przechowywane są w Zespole Badań Kujaw Katedry Archeologii UAM.

Badania zakończono.

MODLNICA, gm. Wielka Wieś
woj. krakowskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadziła mgr Anna Ruszar.
Finansowało Muzeum Archeologiczne
w Krakowie. Drugi sezon badań. Osada
kultury Iendzielskiej.

Kontynuowano badania weryfikacyjne, których celem było uchwycenie granicy starych wykopów J. Żurowskiego. Założono jeden wykop w centrum stanowiska, oraz rów kontrolny w jego zachodniej części; o łącznej powierzchni 1,5 ara.

W wyniku przeprowadzonych badań zlokalizowano stare wykopy J. Żurowskiego, stwierdzając równocześnie niezgodność jego planów z terenem.

Uzyskany materiał krzemieny i ceramiczny pochodzi prawie w całości z kultury Iendzielskiej, a jedynie 3 fragmenty ceramiki odnieść należy do kultury ceramiki promienistej.

Z przeprowadzonych w roku bieżącym i ubiegłym sondaży wynika, że J. Żurowski przebadał nie więcej niż połowę osady, położoną w partii zachodniej stanowiska.

Materiał został złożony w MA w Krakowie.

Badania powinny być kontynuowane.

MROWINO, gm. Rokietnica
woj. poznańskie
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Wanda Tetzlaff.
Finansował WKZ w Poznaniu. Ósmy sezon
badań. Osada kultury pucharów lejkowatych.

Stawiając sobie za cel rozpoznanie zasięgu osady na zachodnim stoku wyniesienia opadającego w kierunku doliny wyschniętego

już ciekę wodnego, założono dwa równoległe wykopy, licząc 42 i 20 m długości /łącznie przebadano obszar o powierzchni 146 m²/. W obu wykopach uchwycono zachodnią granicę osady.

Na przebadanej przestrzeni odkryto dalszych 12 jam /nr 125-136/. Poza zasięgiem ich występowania, na stoku wspomnianej wyniosłości, zaczął występować podmokły piasek i w tej partii wykopów nie znajdowano już materiału zabytkowego.

Trudna jest interpretacja funkcji odkrytych jam. Trzy z nich - obiekty oznaczone numerami 125, 129 i 131 - były jamami paleniskowymi. Jama 128 być może jest pozostałością jamy zasobowej. W rzucie poziomym była ona okrągła, o średnicy około 130 cm. W przekroju pionowym posiadała kształt głębokiej niecki, głębokość jej wynosiła 75 cm. Na dnie jamy stwierdzono układającą się nieckowato warstwę spalenizny i dużą ilość grudek polepy ze śladami obmazywania. Obecność tak znacznej ilości polepy i koncentracja jej na dnie jamy wskazuje, że była ona zapewne wylepiona gliną a ślady spalenizny zdają się świadczyć, iż wypalono ją celem osuszenia.

Materiał zabytkowy odkryty na terenie osady reprezentowany jest głównie przez ceramikę - fragmenty amfor, mis, dużych workowatych naczyń zasobowych i in. Pozostałe zabytki to m.in. dwie małe siekierki /w tym jedna krzemienienna/, kamienny toporek z niedowierconym otworem i fragmenty drugiego, fragmenty płytek kamiennych służących do wygładzania powierzchni narzędzi, kamień żarnowy i rozcieracz, trzy gliniane przęsłiki oraz dwie kulki z tego samego tworzywa i wreszcie zabytek zasługujący na szczególną uwagę: zdobiony ornamentem rytym pierścionek z taśmy miedzianej.

Osada datowana jest na lubońską fazę wschodniej grupy kultury pucharów lejkowatych.

Dokumentacja i materiał zabytkowy znajduje się w MA w Poznaniu.

Badania zostały zakończone.

OPOKI, gm. Aleksandrów Kujawski
woj. włocławskie
Stanowisko 7

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Katedra Archeologii
Zespół Badań Kujaw

Badania prowadził zespół pod kierownictwem doc. dr hab. Aleksandry Cofty-Broniewskiej. Finansował WKZ we Włocławku. Pierwszy sezon badań. Obozowiska kultury pucharów lejkowatych, kultury amfor kulistych, cmentarzysko kultury iwieńskiej, cmentarzysko kłozowo-pomorskie, cmentarzysko kultury przeworskiej, ślady osadnictwa kultury prapolskiej.